

GELUK KAN JE LEREN

WELZIJN OP SCHOOL WIE HET KLEIN SEMINARIE IN HOOGSTRATEN BINNENSTAPT, KAN NIET NAAST DE GRANDEUR VAN DE 175 JAAR OUDE SCHOOL. LANGE GANGEN, HOGE PLAFONDS, FRAAIE ARCHITECTURALE DETAILS UIT VERVLOGEN TIJDEN. ZE STAAN IN CONTRAST MET HET FLITSENDE EN KLEURRIJKE HANDBOEKJE GELUKSKUNDE, EEN CURSUS DIE ONTEGENSPREKELIJK HEDENDAAGS IS.

TEKST LIESBETH VAN BRAECKEL | FOTO BOB VAN MOL

Werner Kuypers is coördinator van de eerste graad. Hij is tussenpersoon tussen leerlingen, leerkrachten en directie. Daarnaast gaat hij ook op zoek naar nieuwigheden. Hij tast af of er een noodzaak en een draagvlak voor bestaat in de school. “We gaven al jaren de lessen ‘Leefsleutels’. Dat waren zinvolle lessen, maar de leerkrachten raakten er wat op uitgekeken. We zien Geluuskunde niet als de nieuwe Leefsleutels. Leefsleutels mikt vooral op preventie van roken, alcohol en druggebruik. Geluuskunde gaat over het welbevinden van leerlingen.”

GELUKSKUNDE MAAKT JE NIET NOODZAKELIJK GELUKKIG, MAAR HET CREËERT WEL EEN OPEN KLIMAAT WAARIN OVER ALLES GEPRAAT KAN WORDEN.

Critici vinden dat een vak als Geluuskunde niet op school thuishoort. Volgens hen moeten kinderen die waarden van hun ouders meekrijgen. Kuypers: “Ik zou ook willen dat alle ouders de tijd hadden om hierover met hun kinderen te praten. Onlangs praatten we in de klas met een Spaanse student over cultuurverschillen. Die zei: ‘Vlamingen leven om te werken. In Spanje is het omgekeerd.’ Tijdens dat gesprek voelde ik eens te meer aan dat leerlingen meer dan vroeger het gevoel hebben dat hun ouders minder tijd voor hen kunnen vrijmaken en minder aanspreekbaar zijn.” Volgens anderen zou de school beter extra tijd besteden aan bijvoorbeeld de lamentabele spelling van de jeugd. Kuypers ontkent zeker niet het belang van taalzorg, maar ziet het uurtje Geluuskunde ook als mogelijke stimulans voor betere cijfers: “Wie zich goed voelt in de klas, zal ook beter presenteren in de meer schoolse vakken.” De graadcoördinator herinnert zich een anekdote uit zijn

schooltijd. “Een leraar vroeg: zeggen jullie wel eens tegen jullie moeder dat het eten lekker was? Geen enkele van mijn klasgenoten bleek dat te doen. Dat leren we ook bij Geluuskunde. Maakt een complimentje je dan gelukkig? Misschien niet, maar het geeft wel een warm gevoel.”

KLIMAAT VAN OPENHEID

Els Lambaerts is de leerkracht die de idee van Geluuskunde oppikte in het Nederlandse jeugdjournaal. Hoe pakt zij de lessen Geluuskunde aan? “Ik laat vooral de leerlingen vertellen. Thuis bereiden ze de les voor. Over die opdrachten reflecteren ze in de klas. De vorige lessen gingen bijvoorbeeld over stressbestendigheid. Ter voorbereiding moesten ze een week zo traag mogelijk leven en kijken hoe hun omgeving daarop reageerde. Ze hebben bijvoorbeeld een dag lang hun gsm uitgeschakeld.”

Er komen ook meer filosofische onderwerpen aan bod, zoals de vraag wat geluk eigenlijk is. Praten de leerlingen makkelijk over deze onderwerpen in het bijzijn van hun klasgenoten?

Lambaerts: “Mijn leerlingen durven zonder schroom over deze thema’s te praten. Hopelijk nemen ze er wat van mee voor later. Zo zijn ze beter gewapend tegen de puberteit. Je moet zo’n vak ook niet geven op een leeftijd waarop ze met zichzelf in de knoop liggen. Dan klappen ze dicht.”

Net als Werner Kuypers is Els Lambaerts zich ervan bewust dat niet alle ouders de tijd hebben om uitgebreid met hun kinderen op deze thema’s in te gaan. “Iedereen geeft zijn kinderen materiële dingen. Ouders werken daar ook voor. Maar we zouden met zijn allen weer wat meer aandacht moeten besteden aan immateriële waarden.” Kuypers benadrukt dat de school niet de pretentie heeft haar leerlingen 100% gelukkig te maken. “Dat is ten eerste niet meetbaar en zal ten tweede niet lukken met Geluuskunde alleen. Maar we

hopen een klimaat van openheid te creëren waarin over alles gepraat kan worden. Hopelijk praten ze dan af en toe met hun vrienden én hun ouders over deze thema's."

MEER ZELFVERTROUWEN

Voor de lessen Geluuskunde worden geen toetsen of examens gehouden. Maar op de vraag wat hen het meest bijgebleven is van het eerste trimester Geluuskunde, weten leerlingen Samira en Laura meteen het antwoord: "De les over talenten en complimentjes. We leerden in de les zeggen waar we goed in zijn." Volgens Laura is dat niet altijd even makkelijk. Samira beaamt: "Je denkt snel dat je aan het opscheppen bent als je zegt waar je goed in bent." Als we willen weten waar ze goed in zijn, antwoordt Samira: "Ik denk dat ik goed kan paardrijden." Laura brengt meteen de les over complimentjes in praktijk: "Jij dént dat? Jij kán dat!"

De meisjes merken ook aan zichzelf dat ze meer zelfvertrouwen kregen door de lessen.

Laura: "In de les over bewerkte foto's in magazines schrokken we hoeveel er veranderd wordt aan een foto. Toen we voorbeelden van bewerkte foto's te zien kregen, vond ik de meisjes op de niet-bewerkte foto's meestal de mooiste." Samira valt haar bij: "Ze gaan zo ver in het bewerken dat het niet meer mooi is."

Zijn ze soms verlegen om te praten voor de klas als het over persoonlijke dingen gaat? Samira heeft er geen problemen mee: "Voor een spreekbeurt bij de les Nederlands is iedereen zenuwachtig, maar bij Geluuskunde niet. Het gaat over gevoelens. Eigenlijk is het ontspannend om te praten in de lessen Geluuskunde." De meisjes vinden het alvast spijtig dat deze lessen enkel in het eerste middelbaar op het programma staan.

► www.klein-seminarie.be

► *Reacties welkom op www.weliswaar.be/forum*